

det hele, og det vilde let friste unge Mennesker til at skrive Legitimationer, som ikke var ægte. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der maa vises stor Liberalitet paa det Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen spurgte, om Bestemmelsen i § 15, 2det Stykke, om, at Pantelaanerne ikke udover den tilladte Rente maa paalægge Pantsætteren Omkostninger af nogen Art, betyder, at de ikke, naar de realiserede Genstandene, maa tage Udgifterne derved betalt. Jeg er ikke klar over Forespørgselen, den forekommer mig i alt Fald let at besvare. Lovforslaget omhandler kun Pantsætning, ikke Realisation af det pantsatte. Med Hensyn til Realisation af Panter kommer Retsplejelovens Regler til Anvendelse. Saaledes forstod jeg ogsaa det ærede Medlem, og jeg er fuldstændig enig med ham heri.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen henstillede til mig at udtale i Regulativet, at man ved 5 pCt. maanedlig forstod f. Eks. $2\frac{1}{2}$ pCt. for en $\frac{1}{2}$ Maaned; det er maaske ogsaa fornuftigt. Angaaende dette Spørgsmaal har jeg i alt Fald udtalt, hvad alle Rigsdagens Partier er enige om, og sker der noget i Strid dermed, vil der blive foretaget en Lovændring. Det er maaske nødvendigt eller praktisk at udtale dette i Regulativet. Det skal ogsaa ske.

H. P. Hansen (Randers Amt): Efter al den Velvillie, den højtærede Justitsminister har mødt her i Dag med Henblik paa sit Lovforslag, kunde han gerne have været mere imødekommende overfor min Henstilling om, naar han nu havde sundet sig lidt paa det udmærkede Resultat, han har faaet gennemført ved Loven, da at prøve paa, om ikke den Tanke, at de allerfættigste skulde kunne faa gratis Laan, var værd at tage op til virkelig Overvejelse, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Heilesen saa stærkt pegede paa. Ministeren svarede paa Spørgsmaalet med en hel Del Ord, der ikke indeholdt noget, det er ikke til at komme bort fra, og det var jeg ikke tilfreds med. Der skal noget for noget. Naar alle Tingets Partier er saa elskværdige mod Ministeren, som de er i dette Tilfælde, saa maa han ogsaa være elskværdig mod alle Tingets Partier, saa maa han ikke mene, at han som Justitsminister

har en vis Ret til at have sit eget Standpunkt, som han ikke behøver at fire paa. Det gør jeg i al Venskabelighed den højtærede Justitsminister, hvis Venskab jeg sætter Pris paa, opmærksom paa. Altsaa, den højtærede Justitsminister burde egentlig endnu en Gang frem paa Bræderne og love os noget mere, end han gjorde i sit Tilsvær til mig. For Sagen fortjener det, Hr. Justitsminister. Naar alle Partier i Virkeligheden er i den skønneste Grad enige om Sagen, kan Justitsministeren gerne sætte sin egen private Mening tilbage.

Det var vist meget heldigt, at jeg fik spurgt, hvorledes Justitsministeren opfattede dette med de 5 pCt. maanedlig Rente. For det viser sig, da Ministeren nu kommer til at tænke nøjere over den Side af Sagen, at han er lige saa uklar som jeg paa det Spørgsmaal. (Modsigelse af Justitsministeren). Jo, det er den højtærede Justitsminister, ganske lige saa uklar som jeg. Ministeren *haaber ikke*, det skal kunne misforstaas. Naar Fortrykket kommer til at foreligge, skal man se, at jeg har Ret i, at Ministeren er lige saa uklar som jeg. Ministeren antydede jo ogsaa, at det maaske ikke en Gang forsløg med at slaa fast i Regulativet, at 5 pCt. maanedlig var $2\frac{1}{2}$ pCt. for 14 Dage og saaledes nedefter. Den højtærede Minister anførte, at man aldrig var i Tvivl om, hvad pro anno betød. 180 Dage er en vis Del af 365 Dage, og en saa stor Del af 365 Dage, som 180 Dage er, skal der svares Rente i, efter som nu Renten er 4 eller 5 eller 6 pCt. Nu er det, jeg gerne vil spørge den højtærede Justitsminister, eftersom han alligevel skal overveje dette Spørgsmaal — det er ganske klart, og det erkendte han ogsaa —, om det ikke kunde lade sig gøre at stille et Ændringsforslag herom til anden Behandling — det kunde Ministeren selv gøre —, saaledes at det kom til at hedde 5 pCt. pro Maaned. Jeg ved godt, at det er et Udtryk, vi ikke er vante til at bruge, men hvis man sagde pro anno og pro Maaned, saa var der ingen Tvivl. Men for at være helt sikker kunde man ændre det til 60 pCt. pro anno, for saa var der absolut ingen som helst Tvivl; saa nødes Pantelaaneren til, for hver Gang han udlæner 10 Kr. i 7 Dage, at regne med 7 Dage. Han vil aldrig komme til at regne med 8 og 14